

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Strasbourg, den 12.12.2012
COM(2012) 744 final

2012/0360 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs

{SWD(2012) 416 final}

{SWD(2012) 417 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Generel baggrund

Dette forslag tager sigte på ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 af 29. maj 2000 om konkurs ("konkursforordningen" eller "forordningen").

Konkursforordningen fastsætter europæiske regler for grænseoverskridende konkurser. Forordningen finder anvendelse i alle tilfælde, hvor skyldner har aktiver eller kreditorer i mere end én medlemsstat, uanset om skyldner er en fysisk eller juridisk person. Den afgør, hvilket lands retter der har kompetence til at indlede konkursbehandling. Hovedinsolvensbehandlingen skal indledes i den medlemsstat, hvor centeret for skyldners hovedinteresser befinder sig, og virkningerne af insolvensbehandlingen anerkendes overalt i EU. Sekundær insolvensbehandling kan indledes overalt, hvor skyldner har et forretningssted, men har kun virkning for de aktiver, som befinder sig på den pågældende medlemsstats område. Forordningen indeholder desuden lovvalgsregler og regler om forholdet mellem hovedinsolvensbehandling og sekundær insolvensbehandling. Konkursforordningen gælder i alle medlemsstater undtagen Danmark, som i henhold til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke deltager i det retlige samarbejde.

Konkursforordningen blev vedtaget i maj 2000 og har været i kraft siden den 31. maj 2002. Nu, hvor der er gået ti år efter dens ikrafttræden, har Kommissionen foretaget en gennemgang af, hvordan den fungerer i praksis, og finder det nødvendigt at ændre den.

1.2. Behovet for en revision af konkursforordningen

Konkursforordningen anses generelt for at have fungeret godt i den forstand, at den har lettet behandlingen af grænseoverskridende konkurser inden for EU, men af høringerne af interessenterne på området og de juridiske og empiriske undersøgelser, Kommissionen har fået foretaget, fremgår det, at der er adskillige problemer med forordningens anvendelse i praksis. Desuden afspejler forordningen ikke i tilstrækkelig grad EU's prioriterede mål og medlemsstaternes konkursretlige praksis, især med hensyn til at bringe kriseramte virksomheder på fode. Ved vurderingen af konkursforordningen blev der hovedsagelig peget på fem væsentlige mangler:

- Forordningen finder ikke anvendelse på de ordninger, der findes i medlemsstaterne, hvor der er tale om rekonstruktion af en virksomhed, før insolvens indtræder ("rekonstruktionsbehandling"), eller hvor den eksisterende ledelse bliver siddende ("hybride ordninger"). Sådanne ordninger er imidlertid for nylig blevet indført i mange medlemsstater¹ og anses for at øge chancerne for en succesrig sanering af virksomheder. Desuden falder en række ordninger for personlig insolvensbehandling heller ikke ind under forordningen i dag.
- Der er problemer med at fastslå, hvilken medlemsstat der er kompetent til at indlede insolvensbehandling. Mens der er bred opbakning til, at det skal være

¹ En oversigt over disse rekonstruktionsbehandlinger og hybride ordninger i medlemsstaterne findes i afsnit 2 i Kommissionens rapport af 12.12.2012 om evaluering af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs.

den medlemsstat, hvor centret for skyldners hovedinteresser befinder sig, der skal have kompetence til at indlede hovedinsolvensbehandling, har der været problemer med at følge dette princip i praksis. Forordningens kompetenceregler er også blevet kritiseret for at åbne op for forumshopping, fordi virksomheder og fysiske personer blot kan flytte centret for deres hovedinteresser til et andet land.

- Der er også blevet peget på problemer i relation til sekundære insolvensbehandlinger. Indledning af sekundær insolvensbehandling kan lægge hindringer i vejen for en effektiv behandling af skyldners bo. Når der er indledt sekundær insolvensbehandling, har kurator i hovedinsolvensbehandlingen ikke længere kontrol over aktiver, der befinder sig i den anden medlemsstat, hvilket gør det vanskeligt at afhænde skyldner som en going concern². Desuden skal sekundær insolvensbehandling i dag afsluttes med likvidation, hvilket lægger hindringer i vejen for en succesfuld rekonstruktion af en skyldner.
- Der er problemer med reglerne om oplysningspligt om indledning af insolvensbehandling og anmeldelse af krav. Der er i dag intet krav om bekendtgørelse eller registrering af afgørelser herom i de medlemsstater, hvor der er indledt insolvensbehandling, og heller ikke i de medlemsstater, hvor der findes et forretningssted. Der findes ej heller noget europæisk insolvensregister, som kunne åbne mulighed for søgning i flere nationale registre. En god afvikling af grænseoverskridende insolvensbehandlinger afhænger imidlertid i høj grad af, at der er offentlighed omkring de relevante afgørelser i forbindelse med en insolvensbehandling. Dommerne må have kendskab til, om der allerede er indledt insolvensbehandling i en anden medlemsstat, og kreditorerne og de potentielle kreditorer må også være vidende om, at der er indledt behandling. Desuden kan det være vanskeligt og bekosteligt for kreditorer, især små kreditorer og små og mellemstore virksomheder, at anmelde krav i henhold til konkursforordningen.
- Endelig indeholder forordningen ingen konkrete regler om multinationale koncerners insolvens, selv om koncerner er impliceret i et stort antal grænseoverskridende konkurser. Konkursforordningens grundpræmis er, at der skal indledes særskilte insolvensbehandlinger for hver enkelt koncernvirksomhed, og at disse insolvensbehandlinger er helt uafhængige af hinanden. Mangelen på specifikke regler om koncernkonkurser mindsker ofte udsigterne til en vellykket rekonstruktion af koncernen som helhed og kan føre til, at den bliver splittet op.

En detaljeret evaluering af, hvordan forordningen har fungeret i praksis, findes i den rapport fra Kommissionen, som ledsager dette forslag. En dybdegående analyse af problemerne med den nuværende forordning samt konsekvenserne af de forskellige muligheder, man har overvejet for at løse disse problemer, findes i Kommissionens konsekvensanalyse, der også ledsager dette forslag.

Det overordnede formål med at revidere konkursforordningen er at nå frem til en mere effektiv regulering af grænseoverskridende konkurser for at bringe det indre marked til at

² Begrebet "going concern" benyttes primært på regnskabsområdet, hvor regnskaber skal opstilles ud fra den antagelse, at virksomheden ikke vil blive afviklet over de næste 12 måneder.

fungere bedre og styrke dets modstandskraft over for økonomiske kriser. Dette mål hænger også sammen med EU's aktuelle overordnede politiske mål om at fremme økonomisk genopretning og bæredygtig vækst, øgede investeringer og bevarelse af arbejdspladser, som fastsat i Europa 2020-strategien. En revision af forordningen vil gavne små og mellemstore virksomheder og bidrage til deres overlevelse, som anført i Small Business Act³. En sådan revision er også et af de nøgletiltag, der er opført i Single Market Act II⁴.

2. HØRING OG KONSEKVENSANALYSE

Forud for forslaget blev der foretaget en omfattende høring af den interesserede offentlighed, medlemsstaterne, andre institutioner og eksperter om problemerne med den nuværende forordning og mulige løsninger på dem. Den offentlige høring blev iværksat af Kommissionen den 29. marts 2012, og der indkom i alt 134 høringssvar. Kommissionen har også taget hensyn til resultaterne af en ekstern rapport om evaluering af konkursforordningens anvendelse udarbejdet i samarbejde mellem universiteterne i Heidelberg og Wien. Desuden blev der i en ekstern undersøgelse foretaget i samarbejde mellem GHK og Milieu indsamlet empiriske data om konsekvenserne af de forskellige reformmodeller. Begge undersøgelser vil blive offentliggjort sammen med dette forslag på Generaldirektoratet for Retlige Anliggendes hjemmeside. Der blev afholdt to møder med nationale eksperter, i april og oktober 2012. Desuden nedsatte Kommissionen en gruppe af private eksperter inden for grænseoverskridende konkurer, der holdt fem møder i perioden fra maj til oktober 2012 og gav en række inputs til Kommissionen angående problemerne i forbindelse med revisionen af forordningen og de mulige løsningsmodeller og formuleringer.

Interessenternes syn på hovedelementerne i reformen kan opsummeres således:

- Med hensyn til udvidelsen af forordningens anvendelsesområde mente et stort flertal, at forordningen også skulle omfatte rekonstruktionsbehandlinger og hybride ordninger. Meningerne var delte med hensyn til, hvilke former for ordninger forordningen nærmere bestemt skulle omfatte, især om, hvorvidt der skulle være krav om domstolstilsyn. Flertallet af respondenter var enige i, at konkursforordningen bør finde anvendelse på privatpersoner og selvstændige.
- Med hensyn til kompetence gik trefjerdedele af respondenterne at lægge centret for hovedinteresserne til grund for, hvor hovedsagen skal behandles. Der var imidlertid et flertal, der mente, at retternes fortolkning af dette begreb gav anledning til problemer i praksis. Næsten halvdelen af respondenterne henviste til eksempler på misbrug af reglerne ved at flytte hovedinteressecenteret⁵.
- Med hensyn til forholdet mellem hovedinsolvensbehandling og sekundær insolvensbehandling var tæt ved halvdelen af respondenterne utilfredse med koordineringen mellem hovedbehandling og sekundære behandlinger.
- Hvad angår offentlighed omkring insolvensbehandlinger var trefjerdedele af respondenterne enige i, at det er et problem, at det ikke er obligatorisk at bekendtgøre afgørelser om indledning af insolvensbehandling. Næsten

³ KOM(2008) 394 af 25.6.2008.

⁴ KOM(2012)

⁵ Se nærmere herom i punkt 3.4.1 i Kommissionens konsekvensanalyse i bilaget til dette forslag.

halvdelen af dem, der udtalte sig herom, fandt, at der var problemer med anmeldelse af fordringer.

- For koncerners vedkommende mente tæt ved halvdelen af respondenterne ikke, at konkursforordningen fungerede effektivt, når virksomheder i en multinational koncern går konkurs.

Kommissionen har analyseret fordelene og ulemperne ved forslagets vigtigste aspekter i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag.

3. FORSLAGETS JURIDISKE ASPEKTER

3.1. Resumé af forslaget

Elementerne i den foreslåede reform af konkursforordningen kan opsummeres således:

- **Anvendelsesområde:** Det foreslås at udvide forordningens anvendelsesområde ved at revidere definitionen af konkursbehandling, så den også kommer til at omfatte hybride ordninger og rekonstruktionsbehandlinger samt gældssanering og andre former for insolvensbehandling for fysiske personer, som ikke er omfattet af den nugældende definition
- **Kompetence:** Forslaget afklarer kompetencereglerne og procedurereglerne for fastlæggelsen af kompetence
- **Sekundær insolvensbehandling:** forslaget tager sigte på en mere effektiv insolvensbehandling ved at give retterne mulighed for at nægte at indlede sekundær behandling, hvis det ikke er nødvendigt for at tilgodese lokale kreditorers interesser, ved at ophæve kravet om, at sekundære behandlinger skal tage sigte på likvidation, og ved at forbedre samordningen mellem hovedbehandling og sekundære behandlinger, især ved at udvide samarbejdsforpligtelserne til også at gælde de implicerede retter
- **Offentliggørelse af indledning af konkursbehandling og anmeldelse af fordringer:** Forslaget indeholder krav om, at medlemsstaterne skal bekendtgøre alle relevante domstolsafgørelser i grænseoverskridende konkurssager i et offentligt tilgængeligt elektronisk register, og bestemmelser om sammenkobling af nationale insolvensregistre. Desuden indføres der standardformularer til anmeldelse af fordringer
- **Koncerner:** Forslaget indeholder bestemmelser om koordinering af insolvensbehandlinger af forskellige virksomheder i samme koncern og krav om, at de kuratorer og domstole, der er impliceret i de forskellige hovedinsolvensbehandlinger, skal samarbejde og kommunikere med hinanden; desuden giver det de kuratorer, der er impliceret i disse insolvensbehandlinger, de nødvendige beføjelser til at anmode om, at de respektive andre behandlinger stilles i bero, og til at foreslå en redningsplan for de medlemmer af koncernen, som der er indledt insolvensbehandling af.

3.1.1. Konkursforordningens anvendelsesområde

Forslaget udvider konkursforordningens anvendelsesområde ved at ændre den nuværende definition af "insolvensbehandling" i artikel 1, stk. 1. Det foreslås at udvide definitionen til også at omfatte bobehandlinger, der ikke forestås af en kurator, men hvor skyldners aktiver og forretninger er underlagt domstolskontrol eller domstolstilsyn. Den anerkendelse i hele EU af insolvensbehandlings virkninger, som der blev indført med konkursforordningen, vil dermed også komme til at gælde for de former for bobehandling, hvor skyldner bevarer rådigheden over sine aktiver, uden at der er udpeget en kurator. Det vil også åbne mulighed for at bringe insolvensbehandling af fysiske personer ind under forordningen. Desuden foreslås det at indføje en udtrykkelig henvisning til gældssanering og rekonstruktion, således at forordningen også kommer til at omfatte de situationer, hvor skyldneren indgår en ordning med sine kreditorer før en konkurs. Disse ændringer vil desuden bringe forordningen i bedre overensstemmelse med tilgangen i UNCITRAL's Model Law on cross-border insolvency⁶.

Men selv om det er vigtigt at få udvidet forordningens anvendelsesområde, så man sikrer en effektiv behandling af rekonstruktionsordninger og hybride ordninger i en grænseoverskridende kontekst, bør den ikke finde anvendelse på de ordninger, der foregår i fortrolighed. For der findes i medlemsstaterne adskillige former for rekonstruktionsordninger, hvor skyldner indleder forhandlinger med (visse) kreditorer med det formål at nå frem til en aftale om en refinansiering eller rekonstruktion, men hvor oplysninger herom ikke når ud til offentligheden. Der kan være tale om at, at kreditorerne udsætter deres individuelle krav om fyldestgørelse eller afstår fra at indgive konkursbegæring i et vist tidsrum for dermed at give skyldneren et "pusterum". Sådanne ordninger kan spille en vigtig rolle i nogle medlemsstater, men deres aftalebestemte og fortrolige karakter gør det vanskeligt at få deres virkninger anerkendt i hele EU, da retter eller kreditorer i andre EU-lande ikke er vidende om dem. Det er imidlertid ikke til hinder for, at sådanne ordninger sidenhen kan blive omfattet af konkursforordningen, i det øjeblik, hvor de er blevet offentligt bekendtgjorte.

Forslaget tager ikke sigte på at ændre den hidtidige tilgang med at opføre de nationale insolvensbehandlinger, som falder ind under forordningen, i Bilag A, og lade det være op til medlemsstaterne at afgøre, om de vil have en bestemt insolvensbehandling opført i bilaget. Men der indføres med forslaget en ordning, hvor Kommissionen skal undersøge, om en anmeldt national insolvensbehandling rent faktisk opfylder betingelserne i den reviderede definition. Det vil sikre, at det kun er de ordninger, der stemmer overens med forordningens regler, der opføres i bilaget.

3.1.2. Kompetence til indledning af insolvensbehandling

Forslaget fastholder COMI-princippet (centret for hovedinteresserne), fordi det sikrer, at sagen behandles i en jurisdiktion, som skyldner har en ægte tilknytning til, og ikke på et sted, der eventuelt blev valgt, da virksomheden blev stiftet. COMI-tilgangen stemmer også overens med den internationale udvikling, eftersom det er det princip, der lægges til grund i UNCITRAL's Model Law on cross-border insolvency. For at gøre det lettere for de implicerede at bestemme COMI i praksis, indeholder forslaget en præcisering af definitionen af dette begreb, og desuden indføres der en bestemmelse om fysiske personers COMI. Der er endvidere indføjet en ny betragtning, der præciserer, under hvilke omstændigheder en formodning om, at en juridisk persons COMI er det sted, hvor dets hjemsted befinder sig, kan

⁶ http://www.uncitral.org/uncitral/en/uncitral_texts/insolvency/1997Model.html.

tilbagevises, og formuleringen af denne betragtning er taget fra EU-Domstolens dom i *Interedil*-sagen⁷.

Forslaget indeholder også en afklaring af procedurereglerne for fastlæggelse af kompetencen til indledning af insolvensbehandling. Ifølge forslaget skal retten på eget initiativ efterprøve sin kompetence, før den indleder insolvensbehandling, og i sin afgørelse herom angive, hvorpå den støtter sin kompetence. Desuden indeholder forslaget en bestemmelse om, at alle udenlandske kreditorer skal underrettes om afgørelsen om indledning af insolvensbehandling, således at de får mulighed for effektivt at udøve deres ret til at anfægte denne afgørelse. Disse ændringer tager sigte på at sikre, at der kun indledes insolvensbehandling, hvis retterne i den pågældende medlemsstat rent faktisk har kompetence hertil. Formålet er at mindske risikoen for forumshopping og omgåelse af reglerne ved en fiktiv flytning af COMI.

For det tredje præciseres det, at den ret, der indleder insolvensbehandling, også har kompetence til behandling af sager, der er direkte affødt af insolvensbehandlingen eller har tæt tilknytning hertil, f.eks. anfægtelsessøgsmål. Med denne ændring er der taget hensyn til EU-Domstolens dom i *DekoMarty*-sagen⁸. Hvor der er en sammenhæng mellem et sådant søgsmål og en anden sag anlagt mod samme sagsøgte på grundlag af den almindelige civilret, skal kurator have mulighed for at få begge sager behandlet ved sagsøgtes værneting, hvis dette er kompetent i henhold til forordning (EF) 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område⁹ (som siden ændret). Denne regel vil sætte kurator i stand til at få en sag om f.eks. et bestyrelses- eller direktionsmedlems ansvar ifølge konkursretten og en sag om samme medlems erstatnings- eller selskabsretlige ansvar behandlet ved den samme domstol.

3.1.3. Sekundære insolvensbehandlinger

Forslaget indeholder en række ændringer, der tager sigte på en mere effektiv forvaltning af skyldners bo i de situationer, hvor skyldner har et forretningssted i en anden medlemsstat.

- En ret, der anmodes om at indlede sekundær behandling, bør, hvis kurator i hovedsagen anmoder om det, kunne afvise at indlede insolvensbehandling eller udsætte afgørelsen herom, hvis det ikke af hensyn til lokale kreditorers interesser er nødvendigt at indlede sekundær insolvensbehandling. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis en investor har tilbudt at overtage virksomheden på going concern-basis, og det ville give kreditorerne et større udbytte end en likvidation af virksomheden. Det vil heller ikke være nødvendigt at indlede sekundær insolvensbehandling, hvis kurator i hovedsagen giver de lokale kreditorer løfte om, at de under hovedinsolvensbehandlingen vil blive behandlet på samme måde, som hvis der var indledt sekundær behandling, og at de rettigheder, de i så fald ville have haft med hensyn til stadfæstelse og rangordning af deres fordringer, vil blive tilgodeset ved udlodningen fra boet. Denne praksis med "syntetiske sekundære insolvensbehandlinger" er blevet fulgt ved mange grænseoverskridende konkurser, hvor der blev indledt hovedinsolvensbehandling i Det Forenede Kongerige (bl.a. Collins&Aikmans, MG Rovers og Nortel Networks' konkurser). I disse sager accepterede de engelske domstole, at de engelske kuratorer udloddede dele af boet i overensstemmelse med lovgivningen i det land, hvor forretningsstedet var

⁷ Dom af 20.10.2011 i sag C-396/09.

⁸ Dom af 12.2.2009 i sag C-339/07.

⁹ EUT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

beliggende. Eftersom mange medlemsstaters lovgivning i dag ikke åbner mulighed for en sådan fremgangsmåde, er der i forslaget indføjet en materiel retsregel, der sætter kurator i stand til at give lokale kreditorer sådanne løfter med bindende virkninger for konkursmassen.

- Den foreslåede ændring er ikke til hinder for, at kurator kan anmode om indledning af sekundær insolvensbehandling, når det vil lette behandlingen af komplicerede sager, f.eks. hvor der bliver tale om afskedigelse af et stort antal medarbejdere i det andet land. I sådanne tilfælde kan det af hensyn til en effektiv forvaltning af skyldners bo være en god idé, at der indledes lokal insolvensbehandling og udpeges en lokal kurator.
- Der foreslås indføjet en bestemmelse om, at en ret, der er blevet anmodet om at indlede sekundær insolvensbehandling, skal høre kurator i hovedinsolvensbehandlingen, før den træffer afgørelse. Formålet med denne ændring er at sikre, at den ret, der skal tage stilling til en anmodning om indledning af sekundær behandling, har fuldt kendskab til enhver sanerings- eller rekonstruktionsmulighed, som kurator måtte overveje, og er i stand til at vurdere, hvilke konsekvenser indledning af sekundær behandling vil få. Denne pligt modsvares af, at kurator får ret til at anfægte afgørelser om indledning af sekundær insolvensbehandling.
- Det nuværende krav om, at sekundære insolvensbehandlinger skal tage sigte på likvidation, ophæves. En ret, der har indledt sekundær insolvensbehandling, kan vælge mellem alle de ordninger, der findes i national ret, herunder også rekonstruktionsbehandlinger. Denne ændring skal sikre, at den omstændighed, at der er indledt sekundær insolvensbehandling, ikke automatisk er til hinder for sanering eller rekonstruktion af hele debitorvirksomheden. Denne ændring har ingen indvirkning på de regler, der gælder for tilbagesøgning af statsstøtte og EU-Domstolens retspraksis om tilbagesøgning af statsstøtte fra insolvente virksomheder¹⁰.
- Desuden tager forslaget sigte på at forbedre koordineringen mellem hovedinsolvensbehandling og sekundære insolvensbehandlinger ved at udvide den samarbejdsforpligtelse, som hidtil kun har været gældende for kuratorer, til også at gælde for de implicerede retter. Retterne vil således få pligt til at samarbejde og kommunikere med hinanden, og desuden vil kuratorerne skulle samarbejde og kommunikere med den ret i den anden medlemsstat, der behandler sagen. Et sådant samarbejde mellem retterne vil føre til en bedre koordinering mellem hovedinsolvensbehandling og sekundære insolvensbehandlinger. Det kan navnlig have stor betydning for, om en rekonstruktion lykkes, f.eks. i relation til godkendelse af en saneringsplan.

3.1.4. Bekendtgørelse af indledning af insolvensbehandling og anmeldelse af fordringer

Forslaget indeholder bestemmelse om, at et vist mindstemål af oplysninger om insolvensbehandlingen skal offentliggøres i et elektronisk register, som er frit tilgængeligt for offentligheden på internettet. Det skal oplyses, hvilken ret der indleder insolvensbehandling og datoen herfor – for hovedinsolvensbehandlingens vedkommende datoen for behandlingens

¹⁰ Dom af 13.10.2011 i sag C-454/09 (*Kommissionen mod Italien – 'New Interline'*).

afslutning, behandlingens art, skyldner, kurator, afgørelsen om behandlingens indledning samt afgørelsen om udpegelse af kurator, hvis dette ikke sker samtidig med behandlingens indledning, samt fristen for at anmelde fordringer. På baggrund af forskellene mellem de nationale retssystemer med hensyn til bekendtgørelse af, at der er indledt insolvensbehandling, og kreditorernes forskellige behov, gælder denne oplysningspligt kun i forbindelse med virksomheder og selvstændigt erhvervsdrivende, men ikke, når der er tale om forbrugere. Desuden skal der indføres et system med sammenkobling af nationale registre, hvortil der skal være adgang via EU's e-Justice portal. Kommissionen vil i en gennemførelsesforordning fastlægge fælles mindstekriterier for søgning i registrene og for søgeresultater baseret på de oplysninger, der skal offentliggøres i insolvensregistrene. Sammenkoblingen af de nationale registre vil sikre, at en ret, der har modtaget en anmodning om indledning af insolvensbehandling, vil kunne se, om der i en anden medlemsstat allerede er indledt insolvensbehandling af den samme skyldner, samtidig med at kreditorerne vil kunne se, om der allerede er indledt insolvensbehandling af den samme skyldner, og i så fald hvilke beføjelser den eventuelt udpegede kurator har. For skyldnere, der er virksomheder, vil medlemsstaterne kunne basere sig på forpligtelserne i direktiv 2012/17/EU af 13. juni 2012 om sammenkobling af centrale registre og handels- og selskabsregistre¹¹. I relation til konkursforordningen er alene oplysningen om, at der er indledt insolvensbehandling af en skyldner, ikke tilstrækkelig til at sikre den ønskede koordinering af behandlingen af grænseoverskridende konkurser og sætte kreditorerne i stand til at udøve deres rettigheder i forbindelse hermed.

Forslaget indeholder også bestemmelser, der på tre måder skal gøre det lettere for udenlandske kreditorer, især små kreditorer og SMV, at anmelde fordringer: For det første skal der ved en gennemførelsesforordning indføres to standardformularer, den ene til brug for underretning af kreditorerne og den anden til anmeldelse af fordringer. Disse standardformularer kommer til at foreligge på alle officielle EU-sprog, således at udgifter til oversættelse reduceres. For det andet vil udenlandske kreditorer få mindst 45 dage, efter at meddelelsen om insolvensbehandlingens indledning er optaget i insolvensregisteret, til at anmelde deres fordringer, uanset om der efter national ret gælder en kortere frist. Hvis deres fordring anfægtes, skal de også underrettes herom og have mulighed for at fremlægge yderligere dokumentation for deres krav. Endelig vil det ikke være obligatorisk at lade sig repræsentere af en advokat ved anmeldelse af fordringer i en fremmed jurisdiktion, hvilket også vil reducere omkostningerne for kreditorerne.

3.1.5. Koncernforbundne virksomheder

Forslaget indeholder et særligt regelsæt for insolvensbehandling af medlemmer af en koncern, samtidig med at den individuelle tilgang, der ligger til grund for den nuværende konkursforordning, bevares. Der indføres krav om koordinering af insolvensbehandlinger af forskellige medlemmer af samme koncern, idet kurator og de implicerede retter får pligt til at samarbejde med hinanden på samme måde, som det foreslås i forbindelse med hovedinsolvensbehandling og sekundære insolvensbehandlinger. Dette samarbejde kan antage forskellige former, alt efter sagens omstændigheder. Kuratorer bør bl.a. udveksle relevante oplysninger og samarbejde om opstilling af en sanerings- eller rekonstruktionsplan, hvor det er relevant. Muligheden for at samarbejde gennem såkaldte protokoller nævnes udtrykkeligt som en anerkendelse af den betydning, de kan have i praksis, og for at fremme brugen af dem. Retterne bør især samarbejde ved at udveksle oplysninger og, når det er relevant, koordinere

¹¹ EUT L 156 af 16.6.2012, s. 1.

udpegelsen af kuratorer, der kan samarbejde med hinanden, og godkendelse af de protokoller, kuratorerne forelægger dem.

Desuden skal hver kurator ifølge forslaget have visse rettigheder i insolvensbehandlinger af andre medlemmer af samme koncern. Kurator skal især have ret til at blive hørt i sådanne andre sager, til at anmode om, at andre insolvensbehandlinger bliver stillet i bero, og til at fremlægge en rekonstruktionsplan på en måde, så det pågældende kreditorudvalg eller den pågældende ret kan træffe afgørelse om den. Kurator skal også have ret til at deltage i møderne i kreditorudvalget. Dermed bliver den kurator, der har den største interesse i en vellykket rekonstruktion af alle de berørte virksomheder, i stand til officielt at fremlægge sin rekonstruktionsplan under behandlingen af insolvenssager angående en anden virksomhed i koncernen, også selv om kuratoren i denne sag ikke er samarbejdsvillig eller er imod planen.

Formålet med kravet om koordinering mellem forskellige insolvensbehandlinger angående medlemmer af samme koncern er ikke at lægge hindringer i vejen for den praksis, der ofte følges i relation til stærkt integrerede koncerner, og som går ud på at bestemme, at centret for alle koncernmedlemmernes hovedinteresser befinder sig på et og samme sted og derfor kun indlede insolvensbehandling i én jurisdiktion.

3.2. Retsgrundlag

Der er tale om et forslag om ændring af forordning (EF) nr. 1346/2000, der blev vedtaget med hjemmel i artikel 61, litra c), og artikel 67, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. Siden ikrafttrædelsen af Lissabontraktaten har den tilsvarende hjemmel været artikel 81, stk. 2, litra a), c) og f), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Afsnit V i Del 3 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde finder i henhold til protokollen om Danmarks stilling i bilaget til traktaterne ikke anvendelse på Danmark. Afsnit V finder heller ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige og Irland, medmindre de to lande træffer anden afgørelse efter reglerne herom i protokollen om deres stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Når Kommissionen fremlægger ændringsforslag til en eksisterende retsakt, og Det Forenede Kongerige eller Irland ikke udøver deres ret til at tilslutte sig ændringsforslaget, kan Rådet imidlertid, ved afgørelse vedtaget efter forslag fra Kommissionen, beslutte, at det pågældende lands ikke-deltagelse i den ændrede udgave af den eksisterende foranstaltning gør denne foranstaltning uanvendelig for andre medlemsstater eller Unionen, og fristen for at give meddelelse forlænges i så fald. Har det pågældende land ikke tilsluttet sig ved udløbet af den forlængede frist, er den eksisterende foranstaltning ikke længere bindende eller gældende for det.

3.3. Subsidiaritet og proportionalitet

De forskellige ovenfor beskrevne elementer i denne revision af konkursforordningen opfylder kravene om subsidiaritet og proportionalitet. Hvad subsidiariteten angår, kan de foreslåede ændringer ikke realiseres af medlemsstaterne på egen hånd, da de kræver en ændring af eksisterende regler i konkursforordningen om anvendelsesområde, kompetence til indledning af insolvensbehandling, sekundære insolvensbehandlinger, bekendtgørelse af afgørelser og anmeldelse af fordringer. En ændring af konkursforordningen kan per definition kun ske under medvirken af EU's lovgivende myndigheder. Indførelsen af elektroniske insolvensregistre kunne teoretisk realiseres af medlemsstaterne på egen hånd, men en sammenkobling af dem kræver en indsats på unionsplan. Formålet med den foreslåede foranstaltning – nemlig at åbne mulighed for en sammenkobling af insolvensregistre i hele EU

– kan derfor ikke i tilstrækkelig grad virkeliggøres af medlemsstaterne på egen hånd, men kan bedre opnås gennem en indsats på unionsplan.

Hvad proportionaliteten angår, er den foreslåede foranstaltnings indhold og form ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt til at virkeliggøre traktatens mål. Konsekvensanalysen, der fremlægges sammen med dette forslag, viser, at fordelene ved hver af de foreslåede ændringer mere end opvejer udgifterne til dem, og de foreslåede foranstaltninger står derfor i et rimeligt forhold til målet.

3.4. Indvirkning på de grundlæggende rettigheder

Som indgående beskrevet i den ledsagende konsekvensanalyse og i overensstemmelse med EU's strategi for en effektiv gennemførelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, respekterer alle elementerne i denne reform de rettigheder, der er nedfældet i chartret om grundlæggende rettigheder. Ændringerne vil forbedre situationen for alle, der er impliceret i grænseoverskridende konkurser, og styrke deres rettigheder, bl.a. med hensyn til ejendomsret, friheden til at drive virksomhed og friheden til at arbejde, den frie bevægelighed og opholdsret og adgangen til effektive retsmidler. Den foreslåede ændring, der tager sigte på indførelse af offentligt tilgængelige elektroniske insolvensregistre, respekterer retten til beskyttelse af personoplysninger på en måde, der står i et rimeligt forhold til målene, idet der træffes foranstaltninger til at sikre overholdelsen af direktiv 95/46/EF om databeskyttelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget vil kun få begrænsede virkninger for EU's budget. It-applikationen til sammenkobling af insolvensregistre er allerede udviklet og skal køre på e-Justice portalen. I perioden 2014-2020 vil virkningerne for EU's budget alene bestå af udgifterne til hosting og vedligeholdelse af it-applikationen. Som helhed kommer disse udgifter til at beløbe sig til 1 500 000 for årene 2014-2020 og kan afholdes over bevillingerne til det fremtidige program for retlige anliggender¹²

¹² KOM(2011)759 endelig.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹³,
efter den almindelige lovgivningsprocedure,
efter høring af den europæiske tilsynsførende for databeskyttelse¹⁴, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ved Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000¹⁵ blev der indført et europæisk regelsæt for grænseoverskridende insolvensbehandlinger. Den fastsætter bestemmelser om, hvilken medlemsstats retter der har kompetence til indledning af insolvensbehandling, ensartede regler om, hvilken lovgivning der finder anvendelse, og bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af insolvensrelaterede afgørelser samt koordinering mellem hovedinsolvensbehandling og sekundære insolvensbehandlinger.
- (2) I Kommissionens rapport om anvendelsen af forordning (EF) nr. 1346/2000 af 12. december 2012¹⁶ konkluderes det, at forordningen som helhed fungerer godt, men at det er ønskeligt at forbedre anvendelsen af visse af dens bestemmelser for at fremme en endnu mere effektiv behandling af grænseoverskridende konkurser.
- (3) Anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 1346/2000 bør udvides til at omfatte de ordninger, der tager sigte på sanering af en økonomisk levedygtig skyldner for derigennem at hjælpe sunde virksomheder med at overleve og give iværksættere en ny chance. Det bør navnlig også omfatte ordninger, der tager sigte på rekonstruktion af en debitorvirksomhed før en konkurs, eller som ikke fører til udskiftning af den hidtidige ledelse. Forordningen bør også finde anvendelse på

¹³ EUT C , , s.

¹⁴ EUT C , , s.

¹⁵ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 1.

¹⁶ EUT C , , s.

ordninger, der tager sigte på gældssanering for forbrugere og selvstændige, som ikke opfylder kriterierne i den nuværende forordning.

- (4) Reglerne om kompetence til indledning af insolvensbehandling bør præciseres yderligere, og procedurereglerne for fastlæggelse af kompetence bør forbedres. Der bør gælde en eksplicit regel om kompetence til prøvelse af sager, der er direkte affødt af en insolvensbehandling eller har nær tilknytning hertil.
- (5) For at fremme en mere effektiv insolvensbehandling i sager, hvor skyldner har et forretningssted i en anden medlemsstat, bør kravet om, at sekundære insolvensbehandlinger skal tage sigte på likvidation, ophæves. Desuden bør en ret kunne afvise at indlede sekundær insolvensbehandling, hvis det ikke er nødvendigt for at beskytte lokale kreditors interesser. Koordineringen mellem hovedinsolvensbehandling og sekundære insolvensbehandlinger bør forbedres, navnlig ved at stille krav om samarbejde mellem de implicerede domstole.
- (6) For at sikre en bedre information af kreditorer og implicerede retter og forhindre, at der indledes parallelle insolvensbehandlinger, bør det kræves, at medlemsstaterne bekendtgør relevante afgørelser i grænseoverskridende insolvenssager i et offentligt tilgængeligt elektronisk register. Der bør indføres bestemmelser om sammenkobling af insolvensregistre. Desuden bør der indføres standardformularer til anmeldelse af fordringer for at gøre det lettere for udenlandske kreditorer at anmelde deres krav og reducere udgifterne til oversættelse.
- (7) Der bør indføres særlige regler om koordinering af insolvensbehandlinger af forskellige virksomheder tilhørende samme koncern. De kuratorer og retter, der er impliceret i de forskellige insolvensbehandlinger, bør have pligt til at samarbejde og kommunikere med hinanden. Hver af de implicerede kuratorer bør desuden have beføjelse til at foreslå en saneringsplan for en koncern, der er genstand for en insolvensbehandling, og om fornødent anmode om, at insolvensbehandlingen af andre virksomheder end den, som vedkommende er udpeget til kurator for, stilles i bero. Begrebet "koncern" bør defineres og forstås på en måde, så definitionen alene gælder i en insolvenskontekst uden at berøre de selskabsretlige aspekter.
- (8) Med henblik på at muliggøre en hurtig tilpasning af forordningen til relevante ændringer i de nationale konkurs- og insolvenslove, medlemsstaterne har anmeldt, bør Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med traktatens artikel 290 at vedtage retsakter om ændring af bilagene til forordningen. Det er især vigtigt, at Kommissionen under sit forberedende arbejde foretager relevante høringer, bl.a. af eksperter på området. Kommissionen bør ved forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og passende fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (9) Kommissionen bør have tillagt gennemførelsesbeføjelser til sikring af en ensartet gennemførelse af forordning (EF) nr. 1346/2000. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹⁷.
- (10) Forordning (EF) nr. 1346/2000 bør ændres i overensstemmelse hermed.

¹⁷ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

- (11) Ændringen af denne forordning berører ikke reglerne for tilbagesøgning af statsstøtte fra insolvente virksomheder som fortolket i EU-Domstolens retspraksis (sag C-454/09, *Kommissionen mod Italien – New Interline*). Er det ikke muligt at tilbagesøge det fulde statsstøttebeløb, fordi tilbagesøgningspåbuddet angår en virksomhed, mod hvilken der er indledt insolvensbehandling, bør denne behandling altid resultere i en likvidation og føre til støttemodtagerens endelige indstilling af sin aktivitet og til likvidation af dens aktiver.
- (12) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, [har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning]/[deltager Det Forenede Kongerige og Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige og Irland, dog med forbehold af protokollens artikel 4].
- (13) I overensstemmelse med artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, og forordningen er derfor ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 foretages følgende ændringer:

- (1) I betragtning 2 erstattes henvisningen til artikel 65 med en henvisning til artikel 81
- (2) I betragtning 3, 5, 8, 11, 12, 14 og 21 erstattes "Fællesskabet", "Fællesskabets" og "fællesskabs-" med henholdsvis "Unionen", "Unionens" og "unions-".
- (3) Betragtning 4 affattes således:
- "(4) Det er en forudsætning for et velfungerende indre marked, at parterne ikke tilskyndes til at overføre aktiver eller tvister fra én medlemsstat til en anden for at forbedre deres retsstilling til skade for de samlede kreditorinteresser ("forum shopping")."
- (4) Betragtning 6 affattes således:
- "(6) Denne forordning bør fastsætte bestemmelser om kompetence til indledning af insolvensbehandling og til behandling af sager, som er en direkte følge af insolvensbehandlingen og har nær forbindelse hermed. Forordningen bør desuden indeholde bestemmelser om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser truffet i sådanne sager og om, hvilken lovgivning der finder anvendelse på insolvensbehandlinger. Endvidere bør forordningen fastsætte regler om koordinering af insolvensbehandlinger angående den samme skyldner eller flere medlemmer af den samme virksomhedskoncern."
- (5) Betragtning 7 affattes således:

"(7) Konkurs, akkord og andre lignende ordninger og sager herom er ikke omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område¹⁸. For disse ordninger bør nærværende forordning gælde. Denne forordning bør i videst mulige omfang fortolkes på en måde, så lovgivningslakuner mellem de to forordninger undgås."

(6) Betragtning 9 affattes således:

"(9) Denne forordning bør finde anvendelse på alle insolvensbehandlinger, der opfylder betingelserne i denne forordning, hvad enten skyldneren er en fysisk person eller en juridisk person, en erhvervsdrivende eller en privatperson. Disse insolvensbehandlinger er udtømmende angivet i Bilag A. For alle nationale ordninger opført i Bilag A bør denne forordning finde anvendelse uden yderligere domstolsprøvelse i en anden medlemsstat af, om betingelserne i denne forordning er opfyldt. Insolvensbehandling af forsikringsselskaber, kreditinstitutter, investeringsselskaber, for så vidt disse er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 om sanering og likvidation af kreditinstitutter¹⁹ (som siden ændret), samt institutter for kollektiv investering bør ikke være omfattet af denne forordning. Sådanne selskaber og institutter bør ikke være omfattet af forordningen, da de er underlagt særlige ordninger, og da de nationale tilsynsmyndigheder har vidtgående indgrebsbeføjelser."

(7) Som betragtning 9a indsættes:

"(9a) Denne forordnings anvendelsesområde bør udvides til at omfatte de former for bobehandling, der tager sigte på sanering af en økonomisk levedygtig skyldner for derigennem at hjælpe sunde virksomheder med at overleve og give iværksættere en ny chance. Den bør navnlig også omfatte ordninger, der tager sigte på rekonstruktion af en debitorvirksomhed før en konkurs, ordninger, som ikke fører til udskiftning af den hidtidige ledelse, og ordninger, der tager sigte på gældssanering for forbrugere og selvstændige. Da der ved disse ordninger ikke nødvendigvis udpeges en kurator, bør de være omfattet af denne forordning, når de gennemføres under domstolskontrol eller domstolstilsyn. I denne forbindelse anses udtrykket "kontrol" for også at dække situationer, hvor domstolen alene handler på begæring af en kreditor eller anden interesseret part."

(8) Betragtning 10 affattes således:

"(10) Insolvensbehandling indebærer ikke nødvendigvis en retslig myndigheds medvirken. Udtrykkene "ret" eller "domstol" bør i denne forordning fortolkes bredt og omfatte en person eller instans, som i henhold til national lovgivning har kompetence til at indlede insolvensbehandlinger. For at være omfattet af forordningen bør bobehandlinger (herunder lovbestemte retshandlinger og formaliteter) ikke blot være i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, de bør også være officielt anerkendt og have retskraft i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes."

¹⁸ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

¹⁹ EFT L 125 af 5.5.2001, s. 15.

(9) Som ny betragtning 12a indsættes:

"(12a) Før indledning af insolvensbehandling bør den kompetente ret på eget initiativ efterprøve, at centret for debtors hovedinteresser eller forretningssted rent faktisk befinder sig inden for dens jurisdiktion. Hvis sagens omstændigheder giver anledning til tvivl om rettens kompetence, bør retten forlange yderligere dokumentation for debtors påstande og eventuelt give kreditorerne lejlighed til at fremsætte deres bemærkninger til kompetencespørgsmålet. Kreditorerne bør desuden have effektiv adgang til at anfægte afgørelsen om indledning af insolvensbehandling."

(10) Betragtning 13 udgår.

(11) Som betragtning 13a og 13b indsættes:

"(13a) Virksomheder og andre juridiske personer bør antages at have "centret for deres hovedinteresser" på det sted, hvor deres registrerede hjemsted befinder sig. Denne formodning bør kunne afkræftes, hvis virksomhedens hovedsæde ligger i en anden medlemsstat end dens registrerede hjemsted, og det ud fra en udtømmende vurdering af alle relevante faktorer fremgår på en måde, så det er identificerbart for tredjemand, at det faktiske center for virksomhedens ledelse og for forvaltningen af dens interesser er beliggende i den anden medlemsstat. Formodningen bør derimod ikke kunne afkræftes, når virksomhedens ledelses- og tilsynsorganer befinder sig samme sted som dens registrerede hjemsted, og ledelsesbeslutningerne træffes på dette sted, som således er identificerbart for tredjemand.

(13b) Retterne i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen indledes, bør også have kompetence til behandling af sager, der er en direkte følge af insolvensbehandlingen eller har tæt forbindelse hermed, f.eks. anfægtelsessøgsmål. Hvor en sådan sag er forbundet med en anden sag anlagt på grundlag af almindelig civilret, bør kurator kunne kræve begge sager behandlet ved sagsøgtets værneting, hvis han finder det mere effektivt at få sagen behandlet dér. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis kurator ønsker at kombinere en sag angående direktions- eller bestyrelsesmedlemmers konkursretlige ansvar med en sag om selskabsretlige eller almindelige erstatningsretlige spørgsmål."

(12) Som betragtning 19a og 19b indsættes:

"(19a) Sekundære insolvensbehandlinger kan imidlertid også lægge hindringer i vejen for en effektiv forvaltning af boet. Den ret, der har indledt sekundær insolvensbehandling, bør derfor på kurators begæring kunne udsætte denne behandling eller afvise at indlede den, hvis det ikke er nødvendigt for at beskytte lokale kreditorers interesser. Det bør navnlig ske, hvis kurator med bindende virkning for boet har afgivet et tilsagn om at behandle lokale kreditorer på samme måde, som hvis der var blevet indledt sekundær insolvensbehandling, og anvende de prioriteringsregler, der gælder i den medlemsstat, hvori der er anmodet om indledning af sekundær insolvensbehandling, ved udlodningen af aktiver, som befinder sig i den pågældende medlemsstat. Denne forordning bør give kurator mulighed for at afgive sådanne tilsagn.

(19b) Af hensyn til en effektiv beskyttelse af lokale kreditorers interesser bør kuratoren i hovedinsolvensbehandlingen ikke uretmæssigt kunne realisere eller flytte aktiver

tilhørende et forretningssted i en anden medlemsstat, navnlig ikke, hvis formålet hermed er at forhindre en effektiv fyldestgørelse af disse kreditorer, hvis der siden indledes sekundær insolvensbehandling."

(13) Betragtning 20 affattes således:

"(20) Hovedinsolvensbehandlingen og de sekundære insolvensbehandlinger vil dog kun kunne medvirke til en effektiv realisation af konkursmassen, hvis der foretages en samordning af alle de indledte insolvensbehandlinger. En væsentlig forudsætning herfor er et tæt samarbejde mellem de forskellige kuratorer og de implicerede retter, navnlig med fyldestgørende udveksling af oplysninger. For at sikre hovedinsolvensbehandlingen forrang bør kurator for denne insolvensbehandling have flere muligheder for at øve indflydelse på alle samtidige sekundære insolvensbehandlinger. Kurator bør især kunne fremsætte forslag om en saneringsplan eller en tvangsakkord eller anmode om, at realiseringen af aktiverne i den sekundære insolvensbehandling stilles i bero. Ved dette samarbejde bør kuratorer og retter følge den bedste praksis for samarbejde i grænseoverskridende insolvenssager, som er opstillet i principper og retningslinjer for kommunikation og samarbejde udarbejdet af europæiske og internationale organisationer, der beskæftiger sig med konkursretlige spørgsmål."

(14) Som betragtning 20a og 20b indsættes:

"(20a) Denne forordning bør sikre en effektiv insolvensbehandling af koncernforbundne virksomheder. Er der indledt insolvensbehandlinger angående flere virksomheder i samme koncern, bør de koordineres i tilstrækkeligt omfang. De forskellige implicerede kuratorer og retter bør derfor have samme pligt til at kommunikere og samarbejde med hinanden som de kuratorer og retter, der er impliceret i hovedinsolvensbehandling og sekundære insolvensbehandlinger angående den samme skyldner. En kurator, der er udpeget til at forestå insolvensbehandlingen af et medlem af en koncern, bør desuden have ret til at foreslå en saneringsplan i en insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, såfremt den nationale konkurslovgivning åbner mulighed herfor.

(20b) Indførelsen af regler om koncerner bør ikke indskrænke en rets adgang til at indlede insolvensbehandling af flere virksomheder tilhørende samme koncern i en og samme jurisdiktion, hvis retten finder, at centret for disse virksomheders hovedinteresser befinder sig i en enkelt medlemsstat. I sådanne situationer bør retten også, hvis det er relevant, kunne udpege den samme kurator til at forestå alle insolvensbehandlingerne."

(15) Som betragtning 21a indsættes:

"(21a) Det er vigtigt at sikre, at kreditorer med sædvanligt opholdssted, bopæl eller hjemsted inden for Unionen underrettes herom, når der indledes insolvensbehandling af aktiver tilhørende deres debitor. For at sikre en hurtig underretning af kreditorer bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1393/2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager²⁰ ikke finde anvendelse, hvor der i denne forordning henvises til informationspligten over for kreditorerne. Der bør indføres standardformularer på alle Unionens officielle sprog for at

²⁰ EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79.

gøre det lettere for kreditorer at anmelde fordringer, når der er indledt insolvensbehandling i en anden medlemsstat."

(16) Betragtning 29 affattes således:

"(29) Af hensyn til erhvervslivet bør hovedindholdet af afgørelsen om indledning af insolvensbehandling på kurators anmodning bekendtgøres i de øvrige medlemsstater. I medlemsstater, hvor der befinder sig et forretningssted, bør bekendtgørelse være obligatorisk, indtil der er sket sammenkobling af insolvensregistre. Bekendtgørelsen bør dog i intet tilfælde være en forudsætning for anerkendelsen af den udenlandske insolvensbehandling."

(17) Som betragtning 29a indsættes:

"(29a) For at sikre en bedre information af kreditorer og implicerede retter og forhindre, at der indledes parallelle insolvensbehandlinger, bør det kræves, at medlemsstaterne bekendtgør relevante oplysninger i grænseoverskridende insolvenssager i et offentligt tilgængeligt elektronisk register. For at gøre disse oplysninger lettere tilgængelige for kreditorer og retter i andre medlemsstater bør der i denne forordning fastsættes bestemmelse om sammenkobling af insolvensregistre."

(18) Betragtning 31 affattes således:

"(31) Til denne forordning bør knyttes bilag, som bl.a. angiver, hvilke nationale insolvensbehandlinger der er omfattet af denne forordning. Med henblik på at muliggøre en hurtig tilpasning af forordningen til relevante ændringer i de medlemsstaternes nationale love om insolvens bør Kommissionen tillægges beføjelse til i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at vedtage delegerede retsakter om ændring af bilagene til forordningen. Før vedtagelsen af en delegeret retsakt om ændring af listen over nationale insolvensbehandlinger i bilagene bør Kommissionen kontrollere, at de anmeldte insolvensbehandlinger opfylder kriterierne i denne forordning. Kommissionen bør ved forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet."

(19) Som betragtning 31a, 31b og 31c indsættes:

"(31a) Kommissionen bør have tillagt gennemførelsesbeføjelser til sikring af en ensartet gennemførelse af forordning (EF) nr. 1346/2000. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser²¹.

(31b) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Denne forordning tager i særdeleshed sigte på at fremme anvendelsen af

²¹ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

chartrets artikel 8, 17 og 47 om henholdsvis beskyttelse af personoplysninger, ejendomsretten og retten til effektive retsmidler og retfærdig rettergang.

- (31c) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger²² og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger²³, finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning."
- (20) I betragtning 32 og 33 erstattes "traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab" med "traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde".
- (21) Artikel 1 og 2 affattes således:

"Artikel 1
Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på retslige eller administrative kollektive bobehandlinger, herunder foreløbige bobehandlinger, som gennemføres med hjemmel i konkurs- eller gældssaneringslovgivning, og som med henblik på redning, gældssanering, rekonstruktion eller likvidation medfører, at
 - (a) skyldneren helt eller delvis mister rådigheden over sine aktiver, og der udpeges en kurator, eller
 - (b) skyldnerens aktiver og forretninger underlægges domstolskontrol eller domstolstilsyn.De i stk. 1 omhandlede kollektive bobehandlinger opføres i Bilag A.
2. Denne forordning finder ikke anvendelse på insolvensbehandling af
 - (a) forsikringsselskaber
 - (b) kreditinstitutter
 - (c) investeringsselskaber, for så vidt de er omfattet af direktiv 2001/24/EF, som ændret, og
 - (d) institutter for kollektiv investering

Artikel 2
Definitioner

I denne forordning forstås ved:

²² EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

²³ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

- (a) "Insolvensbehandling": de i Bilag A opførte insolvensbehandlinger
- (b) "Kurator":
 - (i) en person eller et organ, som har til opgave at forvalte eller realisere massen eller at føre tilsyn med forvaltningen af skyldnerens forretninger. Disse personer og organer er opført i bilag C.
 - (ii) hvor der ikke er udpeget en kurator, eller hvor skyldnerens beføjelser ikke er overdraget til en kurator, den skyldner, der har bevaret sin rådighed.
- (c) "Ret": i alle artikler undtagen artikel 3b, stk. 2, en retsinstans eller en anden myndighed i en medlemsstat, som har kompetence til at indlede insolvensbehandling, stadfæste indledning af insolvensbehandling eller træffe afgørelser under insolvensbehandlingen
- (d) "Afgørelse om indledning af insolvensbehandling":
 - (i) en rets afgørelse om at indlede insolvensbehandling eller stadfæste indledning af insolvensbehandling, og
 - (ii) en rets afgørelse om udpegelse af en foreløbig kurator.
- (e) "Tidspunktet for insolvensbehandlingens indledning": det tidspunkt, hvor afgørelsen om indledning af insolvensbehandling får virkning, uanset om afgørelsen er endelig eller ej
- (f) "Medlemsstat, i hvilken en formuegenstand befinder sig":
 - (i) for fysiske genstande: den medlemsstat, på hvis område genstanden befinder sig
 - (ii) for formuegenstande og rettigheder, hvortil ejendomsretten eller adkomsten skal noteres i et offentligt register: den medlemsstat, hvor registret føres
 - (iii) for aktier lydende på navn: den medlemsstat, på hvis område den aktieudstedende virksomhed har sit hjemsted
 - (iv) for finansielle instrumenter, hvortil adkomsten er noteret i et register eller på en konto, der føres af eller på vegne af en mellemmand ("dematerialiserede værdipapirer): den medlemsstat, i hvilken dette register eller denne konto befinder sig
 - (v) indeståender på bankkonti: den medlemsstat, der fremgår af kontoens IBAN
 - (vi) andre fordringer på tredjemand end de i nr. v) nævnte: den medlemsstat, på hvis område fordringens debitor har centret for sine hovedinteresser, jf. artikel 3, stk. 1
- (g) "Forretningssted": ethvert sted, hvorfra skyldneren udøver en ikkeforbigående økonomisk eller erhvervsmæssig aktivitet under anvendelse af menneskelige midler og reelle produktionsfaktorer.

- (h) Lokale kreditorer: kreditorer, hvis fordring udspringer af skyldners drift af et forretningssted i en anden medlemsstat end den, hvor centret for skyldners hovedinteresser befinder sig
 - (i) "Koncern": en gruppe virksomheder bestående af moderselskab og datterselskaber
 - (j) "Moderselskab": en virksomhed, som
 - (i) besidder flertallet af aktionærernes eller selskabsdeltagernes stemmerettigheder i en anden virksomhed (dattervirksomhed); eller
 - (ii) er aktionær eller selskabsdeltager i datterselskabet og har ret til at
 - (aa) udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne af datterselskabets direktion eller bestyrelse, eller
 - (bb) udøver en bestemmende indflydelse over datterselskabet i medfør af en med dette indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dets vedtægter."
- (22) Artikel 3, stk. 1 og 3, affattes således:
- "1. Retterne i den medlemsstat, på hvis område centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig, har kompetence til at indlede insolvensbehandling ("hovedinsolvensbehandling"). Centret for skyldnerens hovedinteresser er det sted, hvor skyldneren normalt forvalter sine interesser, og som således er identificerbart for tredjemand.
- For virksomheders og andre juridiske personers vedkommende anses det vedtægtsmæssige hjemsted for at være centret for skyldnerens hovedinteresser, medmindre andet godtgøres.
- For selvstændigt erhvervsdrivende enkeltpersoner anses deres hovedforretningssted for at være centret for deres hovedinteresser, for enhver anden enkeltpersons vedkommende er centret for hovedinteresserne det sted, hvor vedkommende har bopæl.
3. Er der indledt insolvensbehandling i henhold til stk. 1, bliver enhver insolvensbehandling, som senere indledes i henhold til stk. 2, en sekundær insolvensbehandling. I så fald er det relevante tidspunkt for afgørelsen af, om skyldner har et forretningssted på en anden medlemsstats område, den dato, hvor hovedinsolvensbehandlingen blev indledt."

- (23) Følgende indsættes som artikel 3a og 3b:

"Artikel 3a

Kompetence i forbundne sager

1. Retterne i den medlemsstat, på hvis område der er indledt insolvensbehandling i henhold til artikel 3, har kompetence til at behandle enhver sag, der er en direkte følge af insolvensbehandlingen og har nær forbindelse hermed.
2. Har et søgsmål som omhandlet i stk. 1 forbindelse med et civilretligt søgsmål anlagt mod den samme sagsøgte, kan kurator kræve begge sager behandlet ved retterne i den medlemsstat, på hvis område sagsøgte har hjemsted, eller, hvis der er flere sagsøgte, ved retterne i den

medlemsstat, på hvis område en af dem har hjemsted, forudsat at retten har kompetence i henhold til reglerne i forordning (EF) nr. 44/2001.

3. Ved forbundne sager forstås i denne artikel sager, der er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige afgørelser i tilfælde af, at de blev påkendt hver for sig.

Artikel 3b

Efterprøvelse af kompetencen; ret til domstolsprøvelse

1. Den ret, der har modtaget en begæring om indledning af insolvensbehandling, efterprøver på eget initiativ, om den har kompetence efter artikel 3. I afgørelsen om indledning af insolvensbehandling angives de grunde, hvorpå retten støtter sin kompetence, og især om den støttes på stk. 1 eller stk. 2 i artikel 3.
 2. Er der indledt insolvensbehandling efter national lovgivning, uden at der foreligger en retsafgørelse, undersøger den kurator, der er udpeget til denne behandling, om retterne i den medlemsstat, hvor behandlingen er indledt, har kompetence efter artikel 3. I så fald angiver kurator de grunde, hvorpå denne kompetence støttes, og især om den støttes på stk. 1 eller stk. 2 i artikel 3.
 3. Enhver kreditor eller interesseret part, der har bopæl, sædvanligt opholdssted eller registreret hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen indledes, har ret til at anfægte afgørelsen om indledning af insolvensbehandling. Den ret, der har indledt hovedinsolvensbehandling, eller kurator underretter disse kreditorer, for så vidt disse kendes, om afgørelsen så betids, at de har mulighed for at anfægte den."
- (24) [*Ændringen af artikel 4, stk. 2, litra m), i den engelske udgave berører ikke den danske udgave.*]
- (25) Som artikel 6a indsættes:

"Artikel 6a **Nettingaftaler**

Aftaler om netting er udelukkende underlagt den aftaleretlige lovgivning, som finder anvendelse på disse aftaler."

- (26) Som artikel 10a indsættes:

"Artikel 10a **Godkendelseskrav i henhold til lokal ret**

Hvis en aftale i henhold til den medlemsstats lovgivning, der finder anvendelse på insolvensbehandlingens virkninger for de i artikel 8 og 10 omhandlede aftaler, kun kan opsiges eller ændres med godkendelse fra den ret, der har indledt insolvensbehandlingen, men der ikke er indledt insolvensbehandling i den pågældende medlemsstat, har den ret, der

indledte insolvensbehandlingen, kompetence til at godkende opsigelsen eller ændringen af disse aftaler."

(27) Artikel 15 affattes således:

"Artikel 15

Insolvensbehandlings virkninger for verserende retssager eller voldgiftssager

Insolvensbehandlings virkninger for en verserende retssag eller voldgiftssag om et aktiv eller en rettighed i massen afgøres udelukkende efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor retssagen verserer eller voldgiftssagen behandles."

(28) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

(a) Artikel 18, stk. 1, affattes således

"1. En kurator, som er udpeget af en kompetent ret i henhold til artikel 3, stk. 1, kan på en anden medlemsstats område udøve alle de beføjelser, der er tillagt ham efter lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, så længe der i denne anden medlemsstat hverken er indledt en anden insolvensbehandling eller er truffet afgørelse om anvendelse af sikrende retsmidler som følge af en begæring om indledning af insolvensbehandling. Han kan navnlig fjerne skyldnerens formuegenstande fra den medlemsstats område, hvor de befinder sig, jf. dog artikel 5 og 7. Han kan også give tilsagn om, at de fyldestgørelsesrettigheder og den forrang, lokale kreditorer ville have haft, hvis der var blevet indledt sekundær insolvensbehandling, vil blive tilgodeset under hovedinsolvensbehandlingen. Et sådant tilsagn er underlagt de formkrav, der eventuelt gælder i den medlemsstat, hvor hovedinsolvensbehandlingen er indledt, og det har retsvirkning og er bindende for boet."

(b) I stk. 3 affattes sidste punktum således:

"Disse beføjelser omfatter ikke anvendelse af tvangsmidler, medmindre retten har truffet afgørelse herom, eller retten til at bilægge tvister."

(29) Som artikel 20a, 20b, 20c og 20d indsættes:

"Artikel 20a

Indførelse af insolvensregistre

Medlemsstaterne indfører og opretholder på deres område et eller flere registre indeholdende følgende oplysninger, som offentligheden har gratis adgang til via internettet ("insolvensregistre"):

- (a) datoen for indledning af insolvensbehandling
- (b) hvilken ret der har indledt insolvensbehandling, med angivelse af eventuelt sagsnummer
- (c) hvilken type insolvensbehandling der er indledt

- (d) skyldners navn og adresse
- (e) navn og adresse på den eventuelt udpegede kurator
- (f) fristen for anmeldelse af fordringer
- (g) afgørelsen om indledning af insolvensbehandling
- (h) afgørelsen om udpegelse af kurator, hvis udpegelsen ikke er sket ved den i litra g) omhandlede afgørelse
- (i) datoen for hovedinsolvensbehandlingens afslutning.

Artikel 20b

Sammenkobling af insolvensregistre

1. Kommissionen indfører ved en gennemførelsesretsakt et decentraliseret system for sammenkobling af insolvensregistre. Dette system skal bestå af insolvensregistrene og den europæiske e-Justice portal, som skal fungere som central portal for offentlighedens adgang til oplysningerne i systemet. Systemet skal åbne mulighed for søgning af de i artikel 20a omhandlede oplysninger på alle Unionens officielle sprog
2. Kommissionen fastlægger senest den ... [36 måneder efter forordningens ikrafttræden] ved en gennemførelsesakt vedtaget i overensstemmelse med proceduren i artikel 45b, stk. 3:
 - de tekniske specifikationer for den elektroniske kommunikation og informationsudveksling på basis af den fastlagte grænsefladespecifikation for registersammenkoblingssystemet
 - de tekniske foranstaltninger, der sikrer mindstestandarderne for it-sikkerhed for kommunikation og formidling af oplysninger inden for registersammenkoblingssystemet
 - mindstekriterier for søgetjenesten på den europæiske e-Justice portal til søgning af de i artikel 20a omhandlede oplysninger
 - mindstekriterier for præsentationen af søgeresultater for de i artikel 20a omhandlede oplysninger
 - de tekniske betingelser for adgang til de tjenester, som sammenkoblingssystemet tilbyder og
 - et glossar med en kort forklaring af de nationale insolvensbehandlinger, der er opført i Bilag A.

Artikel 20c

Omkostninger til etablering og sammenkobling af insolvensregistre

2. Etableringen og videreudviklingen af registersammenkoblingssystemet finansieres over Unionens almindelige budget.
2. Hver medlemsstat bærer omkostningerne ved at gøre sit nationale insolvensregister interoperabelt med den europæiske e-Justice portal såvel som omkostningerne til forvaltning, drift og vedligeholdelse af registret.

Artikel 20d

Registrering af insolvensbehandlinger

Når der er indledt hovedinsolvensbehandling eller sekundær insolvensbehandling af en virksomhed eller anden juridisk person eller en selvstændigt erhvervsdrivende, drager den ret, der har indledt insolvensbehandlingen, omsorg for, at de i artikel 20a nævnte oplysninger omgående bekendtgøres i insolvensregistret i den stat, hvor behandlingen er indledt."

- (30) Artikel 21 og 22 affattes således:

"Artikel 21

Bekendtgørelse i andre medlemsstater

3. Indtil den i artikel 20b omhandlede sammenkobling af insolvensregistre er etableret, kræver kurator afgørelsen om indledning af insolvensbehandling og i givet fald afgørelsen om kurators udpegelse bekendtgjort i enhver anden medlemsstat, hvor skyldner har et forretningssted, efter den pågældende stats regler om bekendtgørelse. Bekendtgørelsen skal desuden indeholde nærmere oplysning om, hvem der er udpeget til kurator, og om der foreligger kompetence i henhold til artikel 3, stk. 1, eller artikel 3, stk. 2.
2. Kurator kan kræve de i stk. 1 nævnte oplysninger bekendtgjort i enhver anden medlemsstat, hvor skyldner har aktiver eller kreditorer, efter den pågældende stats regler om bekendtgørelse."

- (31) Artikel 22 affattes således:

"Artikel 22

Notering i en anden medlemsstats offentlige registre

Indtil den i artikel 20b omhandlede sammenkobling af insolvensregistre er etableret, kræver kurator de i artikel 21 omhandlede afgørelser tinglyst i tingbogen og registreret i handelsregistre eller ethvert andet offentligt register i enhver anden medlemsstat, hvor skyldner har et forretningssted, som er registreret i et offentligt register i den pågældende medlemsstat. Kurator kan kræve disse afgørelser registreret i enhver anden medlemsstat."

- (32) Artikel 25 affattes således:

"Artikel 25

Anerkendelse af andre retsafgørelser og deres eksigibilitet

4. Retsafgørelser, som træffes af den ret, hvis afgørelse om indledning af insolvensbehandling anerkendes i overensstemmelse med artikel 16, og som vedrører gennemførelsen og afslutningen af insolvensbehandlingen, samt en af denne ret stadfæstet tvangsakkord anerkendes umiddelbart. Sådanne afgørelser fuldbyrdes efter artikel 32-56 (bortset fra artikel 34, stk. 2) i forordning (EF) nr. 44/2001.

Første afsnit gælder tilsvarende for retsafgørelser, der følger direkte af insolvensbehandlingen, og som træffes i snæver forbindelse hermed, også når de er truffet af en anden ret.

Første afsnit gælder tilsvarende for retsafgørelser om sikrende retsmidler, som er truffet efter begæringen om indledning af insolvensbehandling eller i forbindelse hermed.

2. Den i stk. 1 omhandlede forordning gælder for anerkendelsen og fuldbyrdelsen af andre end de i stk. 1 omhandlede retsafgørelser, for så vidt den finder anvendelse herpå."

- (33) Artikel 27 affattes således:

"Artikel 27

Indledning af insolvensbehandlinger

Er der ved en ret i en medlemsstat indledt hovedinsolvensbehandling, som anerkendes i en anden medlemsstat, kan en ret i en anden medlemsstat, der har kompetence efter artikel 3, stk. 2, indlede sekundær insolvensbehandling efter reglerne i dette kapitel. Sekundær insolvensbehandling har kun virkning for den del af skyldnerens aktiver, som befinder sig i den medlemsstat, hvor den sekundære insolvensbehandling er indledt."

- (34) Som artikel 29a indsættes:

"Artikel 29a

Afgørelse om indledning af sekundær insolvensbehandling

5. Den ret, som begæringen om indledning af sekundær insolvensbehandling indgives til, underretter omgående kurator i hovedinsolvensbehandlingen herom og giver ham mulighed for at fremsætte sine bemærkninger til begæringen.
2. Såfremt kurator i hovedinsolvensbehandlingen anmoder herom, udsætter den i stk. 1 omhandlede ret afgørelsen om indledning af sekundær insolvensbehandling eller afviser at indlede behandling, hvis det ikke er nødvendigt for at beskytte lokale kreditorers interesser, i særdeleshed hvis kurator i hovedinsolvensbehandlingen har afgivet tilsagn efter artikel 18, stk. 1, og opfylder dem.
3. Har den i stk. 1 omhandlede ret truffet afgørelse om at indlede sekundær insolvensbehandling, vælger retten den af insolvensbehandlingerne i dens nationale ret, der er mest hensigtsmæssig under hensyn til de lokale kreditorers interesser, uanset om eventuelle krav til skyldners solvens er opfyldt eller ej.

4. Kurator i hovedinsolvensbehandlingen underrettes om afgørelsen om indledning af sekundær insolvensbehandling og har ret til at anfægte den."

(35) Artikel 31 affattes således:

"Artikel 31

Samarbejde og kommunikation mellem kuratorer

6. Kurator i hovedinsolvensbehandlingen og kuratorerne i sekundære insolvensbehandlinger samarbejder med hinanden i det omfang, hvor det ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for de enkelte insolvensbehandlinger. Dette samarbejde kan foregå på grundlag af aftaler eller protokoller.

2. Kuratorerne har især pligt til:

- (a) omgående at give de øvrige kuratorer enhver oplysning, der kan være relevant for de andre insolvensbehandlinger, især om udviklingen i anmeldelsen eller efterprøvelsen af fordringer og ethvert skridt til sanering eller rekonstruktion af skyldner eller afslutning af insolvensbehandlingen, forudsat at der er truffet egnede foranstaltninger til beskyttelse af fortrolige oplysninger
- (b) at undersøge mulighederne for rekonstruktion af skyldner, og såfremt der er mulighed herfor, at koordinere udarbejdelsen og gennemførelsen af en rekonstruktionsplan
- (c) at koordinere forvaltningen af og tilsynet med skyldnerens aktiver og anliggender; kurator i en sekundær insolvensbehandling skal tidligt give kurator i hovedinsolvensbehandlingen lejlighed til at fremsætte forslag vedrørende realisering eller anvendelse af aktiverne i den sekundære insolvensbehandling."

(36) Som artikel 31a og 31b indsættes:

"Artikel 31a

Samarbejde og kommunikation mellem retter

7. For at lette koordineringen mellem hovedinsolvensbehandlingen og sekundære insolvensbehandlinger af samme skyldner har en ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af insolvensbehandling, eller som har indledt insolvensbehandling, pligt til at samarbejde med enhver anden ret, hvortil der indgivet begæring om insolvensbehandling, eller som har indledt insolvensbehandling, for så vidt et sådant samarbejde ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for de enkelte insolvensbehandlinger. Retterne kan med henblik herpå udpege en person eller et organ, der handler efter rettens anvisninger.

2. De i stk. 1 omhandlede retter kan kommunikere direkte med hinanden og direkte søge oplysninger eller bistand fra hinanden, forudsat at det sker uden krav om vederlag, og at parternes processuelle rettigheder og oplysningernes fortrolige karakter respekteres.

3. Dette samarbejde kan foregå på enhver egnet måde, herunder gennem

- (a) fremsendelse af oplysninger på enhver måde, som retten finder hensigtsmæssig
- (b) koordinering af forvaltningen og tilsynet med skyldnerens aktiver og anliggender
- (c) koordinering af afholdelsen af retsmøder
- (d) koordinering af godkendelsen af protokoller.

Artikel 31b

Samarbejde og kommunikation mellem kuratorer og retter

8. For at lette koordineringen mellem hovedinsolvensbehandling og sekundære insolvensbehandlinger af samme skyldner
- (a) samarbejder og kommunikerer kurator i hovedinsolvensbehandlingen med enhver ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af sekundær insolvensbehandling, eller som har indledt en sådan behandling
 - (b) samarbejder og kommunikerer kurator i en sekundær eller territorial insolvensbehandling med den ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af hovedinsolvensbehandling, eller som har indledt en sådan behandling.

2. Det i stk. 1 omhandlede samarbejde gennemføres på enhver egnet måde, herunder de i artikel 31a, stk. 3, omhandlede, for så vidt det ikke er uforeneligt med de regler, hver af insolvensbehandlingerne er underlagt."

- (37) I artikel 33 foretages følgende ændringer:

- (a) Overskriften affattes således:

"Udsættelse af insolvensbehandling"

- (b) I stk. 1 og 2 erstattes "likvidationen" af "insolvensbehandlingen".

- (38) Artikel 34 affattes således:

"Artikel 34

Afslutning af hovedinsolvensbehandling eller sekundær insolvensbehandling

9. Hovedinsolvensbehandlingens afslutning er ikke til hinder for, at en endnu uafsluttet sekundær insolvensbehandling fortsættes.

2. Hvis der er indledt sekundær insolvensbehandling af en juridisk person i den medlemsstat, hvor denne juridiske person har sit hjemsted, og afslutningen af denne behandling fører til dens opløsning, er dette ikke til hinder for, at en endnu uafsluttet hovedinsolvensbehandling indledt i en anden medlemsstat fortsættes."

- (39) [*Ændringen i artikel 35 i den engelske udgave berører ikke den danske udgave*].

(40) Artikel 37 affattes således:

"Artikel 37

Ændring af en tidligere indledt insolvensbehandling

Kurator i hovedinsolvensbehandlingen kan anmode retten i den medlemsstat, hvor der er indledt sekundær insolvensbehandling, om at den sekundære insolvensbehandling ændres til en anden form for insolvensbehandling, som lovgivningen i denne medlemsstat åbner mulighed for."

(41) Artikel 39 affattes således:

"Artikel 39

Ret til at anmelde fordringer

Kreditorer, som har deres sædvanlige opholdssted, deres bopæl eller deres hjemsted i en anden medlemsstat end den, hvor insolvensbehandlingen er indledt, herunder medlemsstaternes skattemyndigheder og socialsikringsorganer ("udenlandske kreditorer"), har ret til at anmelde deres fordringer i forbindelse med insolvensbehandlingen ved brug af ethvert kommunikationsmiddel, herunder elektroniske midler, som tillades anvendt ifølge lovgivningen i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt. Der er ikke pligt til at lade sig bistå af en advokat ved anmeldelse af fordringer."

(42) I artikel 40 foretages følgende ændringer:

(a) I stk. 2 indsættes følgende punktum:

"Desuden fremsendes en kopi af den standardanmeldelsesformular, der er omhandlet i artikel 41, eller et link til den på internettet".

(b) Som stk. 3 indsættes:

"3. De i denne artikel omhandlede oplysninger gives på den standardformular, der indføres efter rådgivningsproceduren i artikel 45b, stk. 4, og offentliggøres på den europæiske e-Justice portal senest den [24 måneder efter forordningens ikrafttræden]. Denne formular bærer titlen "Meddelelse om indledning af insolvensbehandling" på alle Unionens officielle sprog. Den fremsendes på det eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, i hvilken der er indledt insolvensbehandling, eller på et andet sprog, som denne stat har accepteret i overensstemmelse med artikel 41, stk. 3, hvis dette sprog antages at være lettere forståeligt for de udenlandske kreditorer."

(43) Artikel 41 affattes således:

"Artikel 41

Fremgangsmåde for anmeldelse af fordringer

10. Enhver kendt udenlandsk kreditor benytter til anmeldelse af sin fordring de standardformularer, der indføres efter rådgivningsproceduren i artikel 45b, stk. 4, og offentliggøres på den europæiske e-Justice portal senest den [24 måneder efter forordningens ikrafttræden]. Denne formular bærer titlen "Anmeldelse af fordringer" på alle Unionens officielle sprog.
2. På standardanmeldelsesformularen giver den i stk. 1 omhandlede kreditor følgende oplysninger:
 - (a) sit navn og sin adresse
 - (b) fordringens art
 - (c) fordringens størrelse og hvornår den er opstået
 - (d) om der gøres krav på status som privilegeret kreditor
 - (e) om der påberåbes tingslig sikkerhed eller ejendomsforbehold i forbindelse med fordringen, og i så fald hvilke formuegenstande denne sikkerhed omfatter
 - (f) om der gøres krav på modregning, og om fordringens beløb er angivet efter modregning.

Sammen med standardanmeldelsesformularen indgives kopier af eventuel dokumentation.

3. Fordringer kan anmeldes på ethvert af Unionens officielle sprog. Det kan kræves, at kreditor medsender en oversættelse til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i den medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt eller til et andet af denne medlemsstat accepteret sprog. Hver medlemsstat skal angive mindst et af Unionens officielle sprog, som den udover sit eget sprog accepterer til anmeldelse af fordringer.
 4. Fordringer skal anmeldes inden for den frist, der er fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, i hvilken insolvensbehandlingen er indledt. For udenlandske kreditorer må denne frist ikke være under 45 dage efter bekendtgørelsen af insolvensbehandlings indledning i indledningsstatens insolvensregister.
 5. Hvis kurator anfægter en fordring anmeldt i overensstemmelse med bestemmelserne i denne artikel, skal han give kreditor mulighed for at fremlægge yderligere dokumentation for fordringen og dens størrelse."
- (44) Artikel 42 udgår.
- (45) Følgende indsættes som Kapitel IVa:

**"KAPITEL IVA
KONCERNVIRKSOMHEDERS INSOLVENS**

Artikel 42a

Kuratorers samarbejds- og oplysningspligt

11. Er der indledt insolvensbehandling af to eller flere medlemmer af den samme koncern, samarbejder den kurator, der er udpeget til insolvensbehandling af et medlem af koncernen, med enhver kurator udpeget til insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, for så vidt et sådant samarbejde kan lette en effektiv insolvensbehandling, ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for så vidt handlinger, og ikke medfører nogen interessekonflikt. Dette samarbejde kan foregå på grundlag af aftaler eller protokoller.
2. Som led i det i stk. 1 omhandlede samarbejde skal kuratorerne
 - (a) omgående give de øvrige kuratorer enhver oplysning, der kan være relevante for de andre insolvensbehandlinger, forudsat at der er truffet egnede foranstaltninger til beskyttelse af fortrolige oplysninger
 - (b) undersøge mulighederne for rekonstruktion af koncernen, og såfremt mulighed herfor består, koordinere forslag til og forhandlinger om en samordnet rekonstruktionsplan
 - (c) koordinere forvaltningen af og tilsynet med de koncernmedlemmer, der er under insolvensbehandling.

Kuratorerne kan aftale, at en af de udpegede kuratorer skal tillægges yderligere beføjelser, når de regler, der gælder for hver af insolvensbehandlingerne åbner mulighed for en sådan aftale.

Artikel 42b

Kommunikation og samarbejde mellem retter

12. Ved insolvensbehandling af to eller flere medlemmer af den samme koncern samarbejder enhver ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af insolvensbehandling af et medlem af koncernen, eller som har indledt en sådan insolvensbehandling, med alle andre retter, hvortil der er indgivet begæring om insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, eller som har indledt en sådan insolvensbehandling, for så vidt et sådant samarbejde kan lette en effektiv insolvensbehandling og ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for insolvensbehandlingerne. Retterne kan med henblik herpå udpege en person eller et organ, der handler efter rettens anvisninger.
2. De i stk. 1 omhandlede retter kan kommunikere direkte med hinanden og direkte søge oplysninger eller bistand fra hinanden.
3. Dette samarbejde kan foregå på enhver egnet måde, herunder gennem

- (a) fremsendelse af oplysninger på enhver måde, som retten finder hensigtsmæssig, forudsat at det sker uden krav om vederlag, og at parternes processuelle rettigheder og oplysningernes fortrolige karakter respekteres
- (b) koordinering af forvaltningen af og tilsynet med koncernmedlemmernes aktiver og anliggender
- (c) koordinering af afholdelsen af retsmøder
- (d) koordinering af godkendelsen af protokoller.

Artikel 42c

Samarbejde og kommunikation mellem kuratorer og retter

De kuratorer, der er udpeget til insolvensbehandling af et medlem af en koncern, samarbejder og kommunikerer med enhver ret, hvortil der er indgivet begæring om indledning af insolvensbehandling af et andet medlem af den samme koncern, eller som har indledt en sådan insolvensbehandling, for så vidt et sådant samarbejde kan lette koordineringen af insolvensbehandlingerne og ikke er uforeneligt med de regler, der gælder for dem. Kuratorerne kan i særdeleshed anmode disse retter om oplysninger angående insolvensbehandlingen af et andet medlem af koncernen eller anmode om bistand i den insolvensbehandling, de er udpeget til at forestå.

Artikel 42d

Kuratorers beføjelser og udsættelse af insolvensbehandlinger

13. En kurator, der udpeget til insolvensbehandling af et medlem af en koncern, har ret til
 - (a) at blive hørt og deltage i enhver insolvensbehandling af et andet medlem af samme koncern, bl.a. ved deltagelse i kreditormøder
 - (b) at anmode om udsættelse af en insolvensbehandling af ethvert andet medlem af den samme koncern
 - (c) at foreslå en rekonstruktionsplan, en akkord eller tilsvarende ordning for alle eller nogle af de koncernmedlemmer, der er under insolvensbehandling, og i overensstemmelse med de regler, der gælder for disse insolvensbehandlinger, fremlægge et sådant forslag i enhver insolvensbehandling, der er indledt af et andet medlem af den samme koncern, og
 - (d) at anmode om iværksættelse af yderligere foranstaltninger, som den i litra c) omhandlede lovgivning åbner mulighed for, og som kan være nødvendige for at lette en rekonstruktion, herunder en omdannelse af insolvensbehandlingen til en anden ordning.

2. Den i stk. 1, litra b), omhandlede ret stiller helt eller delvis insolvensbehandlingen i bero, når det er godtgjort, at det vil være til gavn for kreditorerne i denne insolvensbehandling. Behandlingen kan udsættes i op til tre måneder og derefter på ny udsættes i yderligere op til

tre måneder. Den ret, der stiller behandlingen i bero, kan kræve, at kurator træffer enhver egnet foranstaltning til at sikre kreditorernes interesser."

(46) Som artikel 44a indsættes:

"Artikel 44a

Information om medlemsstaternes insolvenslovgivninger

14. Medlemsstaterne fremsender inden for rammerne af det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, der blev oprettet ved Rådets beslutning 2001/470/EF²⁴, en beskrivelse af deres nationale insolvenslovgivning og de gældende procedurer i forbindelse hermed, især med hensyn til de i artikel 4, stk. 2, omhandlede spørgsmål, med henblik på at stille disse oplysninger til rådighed for offentligheden.
2. Medlemsstaterne opdaterer regelmæssigt disse oplysninger."

(47) Artikel 45 affattes således:

"Artikel 45

Ændring af bilagene

15. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter om ændring af Bilag A og C efter proceduren i denne artikel og artikel 45a.
2. Med henblik på ændring af Bilag A meddeler medlemsstaterne Kommissionen de nationale regler om insolvensbehandling, som de ønsker optaget i Bilag A, ledsaget af en kort beskrivelse. Kommissionen undersøger, om de anmeldte regler stemmer overens med kravene i artikel 1, og ændrer i så fald Bilag A ved en delegeret retsakt."

(48) Som artikel 45a og 45b indsættes:

"Artikel 45a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

- 16.** Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Den delegation af beføjelser, der er omhandlet i artikel 45, indrømmes på ubestemt tid fra datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.
3. Den i artikel 45 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt,

²⁴ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 45 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på 2 måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen kan forlænges med 2 måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 45b

Beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter

17. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter med følgende formål:
 - (a) at fastsætte bestemmelser om sammenkobling af insolvensregistre, jf. artikel 20b og
 - (b) at indføre og siden ændre de i artikel 40 og 41 omhandlede formularer.
2. Med henblik på vedtagelse eller ændring af de i stk. 1 nævnte retsakter bistås Kommissionen af et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁵.
3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) 182/2011 anvendelse.
4. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i forordning (EU) 182/2011 anvendelse."
- (49) I artikel 46 erstattes datoen "1. juni 2012" med "..... [10 år efter ikrafttrædelsen]".
- (50) Som artikel 46a indsættes:

"Artikel 46a

Databeskyttelse

18. Medlemsstaterne anvender direktiv 95/46/EF på behandlingen af personoplysninger i medlemsstaterne i medfør af denne forordning.
19. Forordning (EF) nr. 45/2001 finder anvendelse på Kommissionens behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning."
- (51) Bilag B udgår.

²⁵ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra ... [24 måneder efter forordningens ikrafttræden], med undtagelse af bestemmelsen om oplysninger om medlemsstaternes insolvenslovgivning (artikel 44a), der anvendes fra ... [12 måneder efter dens ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1346/2000 om konkurs

1.2. Berørt(e) politikområde(r) inden for ABM/ABB-strukturen²⁶

Afsnit 33 – Retlige anliggender

1.3. Forslagets/initiativets art

- Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om en **ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning²⁷**
- Forslaget/initiativet drejer sig om **forlængelse af en eksisterende foranstaltning**
- Forslaget/initiativet drejer sig om **omlægning af en foranstaltning til en ny foranstaltning**

1.4. Mål

1.4.1. *Det eller de af Kommissionens flerårige strategiske mål, som forslaget/initiativet vedrører*

Udvikling af et europæisk retsområde, "Retfærdighed for vækst"

1.4.2. *Specifikke mål og berørte ABM/ABB-aktiviteter*

Specifikt mål nr...

Samarbejde på det civil- og handelsretlige område

Berørte ABM/ABB-aktiviteter

33 03

²⁶ ABM: aktivitetsbaseret forvaltning – ABB: aktivitetsbaseret budgetlægning.

²⁷ Jf. finansforordningens artikel 49, stk. 6, litra a) eller b).

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Øget effektivitet og gennemslagskraft i behandlingen af grænseoverskridende konkurser

1.4.4. *Virknings- og resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til kontrol af forslaget/initiativets gennemførelse.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. *Behov, der skal dækkes på kort eller lang sigt*

Revision af forordning 1346/2000 om konkurs

1.5.2. *Merværdien ved en indsats fra EU's side*

1.5.3. *Erfaringer fra lignende foranstaltninger*

1.5.4. *Sammenhæng med andre relevante instrumenter og eventuel synergivirkning*

1.6. Varighed og finansielle virkninger

Forslag/initiativ af **begrænset varighed**

1. Forslag/initiativ gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ

2. Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ

➤ Forslag/initiativ af **ubestemt varighed**

- gennemførelse med en indkøringsperiode fra forordningens vedtagelse
- derefter gennemførelse i fuldt omfang

1.7. Påtænkt(e) forvaltningsmetode(r)²⁸

➤ **Central forvaltning - varetaget direkte** af Kommissionen.

Central forvaltning varetaget indirekte ved delegation af gennemførelsesopgaver til:

- gennemførelsesorganer
 - organer oprettet af Fællesskaberne²⁹
 - nationale offentligretlige organer/organer med offentlige tjenesteydelsesopgaver
3. personer, som har fået pålagt at gennemføre specifikke aktioner i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er identificeret i den relevante basisretsakt, jf. finansforordningens artikel 49

Delt forvaltning sammen med medlemsstaterne

Decentral forvaltning sammen med tredjelande

Fælles forvaltning med internationale organisationer (*angiv nærmere*)

Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

Kun sammenkoblingen af insolvensregistre (den centrale sammenkobling) vil få finansielle virkninger for EU's budget

Insolvensregistre vil blive sammenkoblet via den europæiske e-Justice portal, som skal fungere som central portal for offentlighedens adgang til oplysningerne i systemet (jf. forslagets artikel 20b).

²⁸ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

²⁹ Organer omhandlet i finansforordningens artikel 185.

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

2.1. Bestemmelser om kontrol og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser:

2.2. Forvaltnings- og kontrolsystem

2.2.1. *Konstaterede risici*

2.2.2. *På tænkt(e) kontrolmetode(r)*

2.3. Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder

Angiv eksisterende og på tænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt (e) udgiftspost (er) i budgettet og udgiftsområde (r) i den flerårige finansielle ramme

- Eksisterende udgiftsposter i budgettet

Efter rækkefølgen af udgiftsområder og budgetposter i den flerårige finansielle ramme.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftstype	Bidrag			
	Nummer [Betegnelse]	OB/IOB ⁽³⁰⁾	fra EFTA-lande ³¹	fra kandidatlande ³²	fra tredjelande	i.h.t. finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
[3]	[33.0301] [Programmet for retlige anliggender]	Opdelte /	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der er søgt om.

Efter rækkefølgen af udgiftsområder og budgetposter i den flerårige finansielle ramme.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Udgiftstype	Bidrag			
	Nummer [Udgiftsområde]	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	i.h.t. finansforordningens artikel 18, stk. 1, litra aa)
[3]	[XX.YY.YY.YY]		JA/NE J	JA/NEJ	JA/NE J	JA/NEJ

³⁰ OB = opdelte bevillinger / IOB = ikke-opdelte bevillinger.

³¹ EFTA: Den Europæiske Frihandelsorganisation.

³² Kandidatlande og eventuelt potentielle kandidatlande fra det vestlige Balkanområde.

3.2. Anslåede virkninger for udgifterne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for udgifterne

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	Nummer	[Udgiftsområde ...3.....]
---	--------	---------------------------

GD: JUST			År 2014 ³³	År 2015	År 2016	År 2017	Årene 2018, 2019, 2020			I ALT
• Aktionsbevillinger										
33.0301	Forpligtelser	(1)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Betalinger	(2)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
Budgetpostens nummer	Forpligtelser	(1a)								
	Betalinger	(2a)								
Bevillinger af administrativ art finansieret over bevillingsrammen til specifikke programmer ³⁴										
Budgetpostens nummer		(3)								
Bevillinger I ALT til GD JUST	Forpligtelser	=1+1a +3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Betalinger	=2+2a +3	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

³³ År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

³⁴ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Betalinger	(5)	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 3 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Betalinger	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

Hvis flere udgiftsområder påvirkes af forslaget / initiativet:

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)								
	Betalinger	(5)								
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)								
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-4 i den flerårige finansielle ramme (Referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Betalinger	=5+ 6	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme:	5	"Administrationsudgifter" – ikke relevant
---	----------	---

i mio. EUR (tre decimaler)

		År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
GD: <.....>									
• Menneskelige ressourcer									
• Andre administrationsudgifter									
I ALT GD <....>	Bevillinger								

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 5 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)								
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

i mio. EUR (tre decimaler)

		År N ³⁵	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningen varer længere (jf. punkt 1.6)			I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-5 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	150 000	150 000	200 000	200.000	250 000	250 000	300 000	1 500 000
	Betalinger	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000	1 500 000

³⁵ År N er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet begynder.

3.2.2. Anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- ➤ Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (3 decimaler)

Der angives mål og resultater ↓			År N	År N+1	År N+2	År N+3	Der indsættes flere år, hvis virkningerne varer længere (jf. punkt 1.6)								I ALT			
	RESULTATER																	
	Type resultater ³⁶	Resultaternes gnsntl omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Resultater (antal)	Omkostninger	Samlede resultater (antal)	Samlede omkostningert
SPECIFIKT MÅL NR. 1 ³⁷ Samarbejde på det civil- og handelsretlige område																		
- Resultat	Vedligeholdelse af registersammenkoblingen	214 300	150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000								1 500 000	
- Resultat																		
- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 1			150 000	150 000	200 000	200 000	250 000	250 000	300 000								1 500 000	
SPECIFIKT MÅL NR. 2...																		

³⁶ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

³⁷ Som beskrevet i del 1.4.2. "Specifikke mål...".

- Resultat																		
Subtotal for specifikt mål nr. 2																		
OMKOSTNINGER I ALT			150 000		150 000		200 000		200 000		250 000		250 000		300 000			1 500 000

3.2.3. *Anslåede virkninger for administrationsbevillingerne*

3.2.3.1. **Resumé**

- ➤ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger.

3.2.3.2. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- ➤ Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer

3.2.4. *Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme*

- ➤ Forslaget/initiativet er foreneligt med indeværende flerårige finansielle ramme for 2014-2020.

3.2.5. *Tredjemands bidrag til finansieringen*

- ➤ Forslaget/initiativet indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand.

3.3. **Anslåede virkninger for indtægterne**

- ➤ Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne